

په‌خنه هونه‌ری یاخیکه‌رییه، یاخیکه‌رییه‌کی
ژیرانه دژ به گه‌مه‌کانی حقیقه‌ت.
میشیل فووکۆ

«میژووی په‌خنه و په‌خنه نووسین له ئه‌ده‌بی
کوریدا»، ئاراسته‌یه‌کی زمانیه به‌ دابینکردنی
به‌ستینیکی توێژه‌رانه و لیکۆلینه‌وه سه‌باره‌ت به
میژووی په‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی کوردی. دیاره ئه‌م
بابه‌ته له ئاست ده‌سته‌واژه‌دا، شارسته‌یه‌کی تۆکمه
و ته‌واوه و خوازیاری قه‌واره‌به‌ندی مه‌عریفه‌یه‌کی
هزری و ئه‌ده‌بییه؛ به‌لام له ئاست ئه‌مری واقع
و لایه‌نی پراکتیکیدا، بێ هیچ گومانیک توێژه‌ر
تووشی گه‌لیک که‌لین و که‌مایه‌سی ده‌بیته.
ئه‌م که‌مایه‌سیانه سه‌ره‌پای کێشه‌گه‌لیک وه‌ک
به‌لگه‌ناسی، فاکت هینانه‌وه، قۆناغه‌ندی و
دیاریکردنی په‌وتی میژوویی، له باری بناغه و
بنیادی هزری و مه‌عریفی، هه‌روه‌ها ئۆنتۆلۆژی
و ئیپستیمۆلۆژی په‌خنه‌وه، ئاسته‌نگی بنه‌په‌تی
هه‌یه، ئاسته‌نگیک که به‌چهندان لایه‌نی میژوویی،
فه‌ره‌ه‌نگی، فیکری و کۆمه‌لایه‌تییه‌وه ته‌نراوه.
هه‌ر وه‌ک ژۆریه‌ی چه‌مکه مه‌عریفیه‌کان، پیناسه‌ی
چه‌مکی «په‌خنه»، به‌پێی میژووی مه‌عریفه و
ژیانی فه‌ره‌ه‌نگی و زانستی مرۆف، له ئالۆگۆرپدایه
و ئالۆی به‌ مسۆگه‌رییه‌وه پیناسه‌یه‌کی گشتگیر و
هه‌میشه‌یی له پیناویدا قه‌واره‌به‌ندی بکریته و بنج
-برانه له چوارچێوه‌ی ئیپستیمه‌یه‌کدا بگونجیته.

په‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی جه‌مه‌ریک له هزر و داهینان

د. محهمه‌د په‌حیمیان
(تیکاب)

ٺڳهر بکريت لہ ميڙووي ٺہ دہ بيدا، لہ
 باري مہ عريفيه وه، يان لاني کٺم لہ باري
 راراوہ ناسيه وه، جؤرہ کاني «پہ خنہ ي ٺہ دہ بي
 کوردي» دپاري بکين، بہ رچاوترينيان بريتين
 لہ راستکردنہ وه (تصحيح ي دہ قہ کؤنہ کان،
 ساغکردنہ وه ي پٽنوس، شيکاري و وردبونہ وه
 لہ دہق (بہ دہ ق ي ٺاين ي و ٺہ دہ بي و شيعر و
 پہ خشانہ وه)، ليکؤلينہ وه لہ ڙيان و ٺاسہ واري
 نووسہ ران و شاعيران، نووسيني فہرہ نگؤک،
 پہ راويڙنووسي، پٽوہردانان و بووتيقانووسي،
 ھلئسہ نگاندني دہق بہ پٽي پٽوہري دياريکراو،
 بہ راوردکاري، ليکدانہ وه، نرخناسي، تہ نانہ ت
 نووسيني ميڙووي ٺہ دہ بي .

خوینده‌وهی دهق و ناوه‌لاکردنه‌وهی به پھوی
خوینده‌رانی تردا». به‌م پئی‌ه پەخنه‌ه‌موو
بابه‌تیک ناخوینتته‌وه، به‌لکوو هه‌لیده‌بژیت
و به‌م بژارده‌یه بایه‌خ و پەوایی به‌ دهق
ده‌به‌خشیت. پاش هه‌لبژاردن و به‌ل کردنه‌وهی
پله‌وپایه‌ی له‌ چاو ده‌قه‌کانی دیکه، پردیک له
نێوان دهق و خوینده‌دا چی ده‌کات. ئه‌م لایه‌نه
ئێجابی و ئه‌رێنیه، ئاکامی ئه‌وه‌ه‌ولانه‌ بووه
که له‌ بوا‌ری ئه‌ده‌بی کوردیدا له‌ چوارچێوه‌ی
«پەخنه‌ی ئه‌ده‌بی»، یان با بلێین خوینده‌وه و
ئاوردانه‌وه له‌ ده‌قه ئه‌ده‌بیه‌کان به‌دی هاتوه‌.
ئهم پڕۆسه‌یه به‌ هه‌موو که‌موکووپی و
کێشه‌کانیه‌وه، گه‌لێک یارمه‌تی ئه‌ده‌بی کوردی
داوه و ده‌وری له‌ پهره و پێشکه‌وتنیدا گێراوه‌.
تا ئێره‌کانی و به‌ پێی ئه‌مری واقع «پەخنه‌ی
ئه‌ده‌بی کوردی»مان به‌ شیوه‌یه‌ک پێناسه‌ کرد
که له‌ پێناو ده‌قی کوردیدا هه‌لوێستی ئه‌رێنی
هه‌بووه و پالپشتی له‌ گه‌شه و گرشه‌ی ئه‌ده‌ب
کردوه؛ له‌ حالێکدا که‌ میتۆد و په‌وشی پەخنه
به‌ گشتی و لانی که‌م به‌ مانا کلاسیکه‌که‌ی
شه‌نۆکه‌وکردن و ده‌رخستنی قه‌وه‌ت و لاوازی
ده‌ق و به‌رزکردنه‌وه‌ی زه‌وق و په‌سه‌ندی گشتی
جه‌ماوه‌ر و له‌ ده‌ورخستنی ئاسه‌واری نا‌په‌سه‌نه
که به‌ گه‌لێک هه‌وه‌ له‌م بواره‌دا پەخنه‌ی
ئه‌ده‌بی کوردی هه‌نگاوێکی ئه‌وتۆی هه‌لنه‌هێناوه
و هێنده‌ی زاوته به‌سه‌ر بارودۆخه‌که‌وه نه‌بووه،
که پێشگیری له‌ بلأوبوونه‌وه‌ی به‌رهمه‌
مامناوه‌ندی، یان ته‌نانه‌ت به‌رهمه‌ی بێ تین و
تاوشت بکاتن.

تیۆرییەکی گشتی و تەکووزمەند بە پێی بەرھەمی ئەدەبی کوردی و بژاردنی یاسا و پێسای ئاسەواری سەرکەوتوو و ناساندنی بەرھەمە دروشمدارەکان، لە کەمایەسی و کەمتەرخەمیەکانی پەخنە ئێدەبی کوردییە، بەلام سەرەپای ئەم کەمایەسییانە لە پخوانی ھزر و مەعریفە ئێدەبی کوردیدا، ئالوگۆرپە جیھانی و سەردەمیانە و بنەپەتیەکان بایەخی پێ دراوە و نووسەری کورد، تێگەشتنی لە پێناویدا ھەبووە. ئەو ئالوگۆرپە گەردوونییە کە پێوەندییەکانی مۆفی گۆرپووە و «فیرجینا وۆلف» گوێتی «ھاوکات ئایین و ئاکاری مۆف و سیاسەت و ئەدەبیاتی شێت تووشی گۆرپانکاری کردووە».

گرینگترین گۆرپانکاری لە بواری پەخنە ئێدەبیدا گرینگدان بە دەقە کە پێوەندی بە قۆناغی دووھمی پەوتی پەخنە ئێدەبی ھەیە و پێش لە قۆناغی پەخنە ئێدەبی خۆنەرە (۲). پەخنە کلاسیکی کوردی بە گوتاریکی نووسەرە پەخنە، دەروەستی نووسەر و ساغکردنەوی شان و شکۆی نووسەر و بۆچوونەکانیەتی. بە گۆرپانکارییەکانی سەردەمی مۆدێرنیتە و پەرەگرتنی مۆدێرنیسم، دەق وەک تەوھەری سەرەکی ئاراستەکرا و بە تیۆرییەکی «پۆلان بارت» سەبارەت بە «مەرگی بەرھەمەتەر»، پەخنەگران دەستیان لە نووسەر داخۆرد. ئەم گوتارە بوو ھۆی بەرزبوونەوی پێگەی دەقی لە نووسەردا بپاوە و بە جۆریک دەقی، قورس و قایمتر لە جاران و بە گرینگایەتیەکی زۆرترەو خستە ژێر سەرنجی لێکۆلەر و پەخنەگرانەو.

دیارە لە باری ئۆنتۆلۆژیکەو، ھەبوونی پەخنە پەیوەستە بە بوونی دەقەو. دەقیکی ئێدەبی کە پەخنە سەبارەت بە وی بدوێت و بنەمای پێوەندییەکی دیالکتیکی لە گەلیدا دا بە زینت، واتە ھەر دەقیکی ئێدەبی بە پەخنەو ئاوسە و بە بێ دەق، پەخنە بوونی نییە؛ کە دەق

دەخولقی بە شێوەی ھێزەکی بەستێنیکە بۆ خولقانی پەخنە، ھەر بەم پێشەش، لە پروی میتۆدۆلۆژییەو، شێوەی پووبە پروبوونەو لە گەل دەق، پەوت و سیستمی پەخنەش دیاری دەکات. «وا دیارە پەخنە لە چاوەوەر و کرۆک و کارکردەو ملکەچی بابەتیکی دەرەکییە؛ واتە پەخنە تەنیا لە پێوەندی لە گەل بابەتیکی دیکەدا بوونی ھەیە. پەخنە سەبارەت بە فەلسەفە، زانست، سیاسەت، ئەخلاق، ماف، ئەدەبیات و ... تاد پاشەرەو، بەلام سەرەپای ئەمانە پەخنە ھەلگری جۆرە پێوەریکی بە قازانج و پێدەچێت پێویستیەکی ھەمەلایەنە بێت» (فووکۆ، ۴۸، ۱۳۹۸).

بەستراوھیی جەوھەری پەخنە بە دەقەو بە واتایە ناشکێتەو کە لەم کەینوبەینەدا دەقە ئێدەبییە کە سەرپشک بێت و ھەقیازی بە سەر پەخنەدا ھەبێت؛ بە لکۆو پەرەگرتن و گەشە و گرشی دەق و مان و ئەمانی بە پەخنەو نووساوە. پەخنە لە پێناو دەقدا بپار دەدات و دەیبوونێتەو؛ بەم پێی پێوەندی دەق و پەخنە دانوستانیکی دوولایەنە ئۆنتۆلۆژیکە، ئەگەرچی میشل فووکۆ، پەخنە بە پاشەرەوی دەق لە قەلەم دەدات، بەلام ھەر بە پێی ئەو پەچەلەکناسییە خۆی کە لە چەمک و بابەتە فەرھەنگییەکان دەکۆلێتەو و پەوتی ھزر و زانستی مۆف بە زاراوەی «مێژووی گۆرپینی پێوەندیەکان» لێک دەداتەو، گۆرپینی پێوەندیەکان و ئالوگۆرپی دانوستانەکان، ھزریکی نوێ لە گۆرپەپانی زانست و تێگەشتن و لێکدانەوی جیھان پێک دێنێ کە شێوەی پێوەندی دەق و پەخنەش لەم گۆرپانکارییە بێش نییە. شێوازی خۆیندەو دەقە ئێدەبییەکان و لێکدان و پاقە و شروڤە کردیان، ھزریکی نوێ بە ئاوەزی پەخنەییەو

پێک دێنیت، هزریک که بواریکه بۆ پامان و دارشتنی تیۆری تازه له پێناو ئەدەبدا.

په‌خه له حاند شیکاری و تووژینه‌وه و نرخناسی، یان میژووی ئەدەبی، تێده‌په‌ریت و خۆی وه‌ک ده‌قی‌ک و بابەتیکی هزری، تیۆری داده‌پڕیت و ده‌قه ئەدەبییه‌کان به‌ تیۆرییه‌کانییه‌وه تاقی ده‌کاته‌وه. لێره‌وه‌یه که په‌خه به‌ تیۆردا‌پڕی، پێوه‌ر و بووتیقای تازه و ئاوانگارد پۆلێنبه‌ندی ده‌کات و ئاسۆی گوتاریکی نوێ ده‌کاته‌وه.

«ئیماتۆئیل کانت» (۱۷۲۴ - ۱۸۰۴)، وه‌ک پێکهێنهری فه‌لسه‌فه‌ی په‌خه‌یی، وشه‌ی په‌خه‌ی (۳) به‌ واتای هه‌ڵسه‌نگاندن و وه‌هه‌نگاو‌تن، دیاریکردنی (سنووره‌کانی ئاوه‌زی مرۆف)، هێلکاری، پێوه‌ر و پێومان وه‌کار هێناوه، تا سنووره‌کانی هزری و ئاوه‌زی جوانیناسی و چۆنایه‌تی بریاردان و به‌هره (۴)ی داوه‌ری له‌ سه‌ر ده‌ق، به‌ شیوه‌یه‌کی ته‌کووزمه‌ندانه‌ شی بکاته‌وه. به‌ (کانت)‌ه‌وه په‌خه و هه‌ڵسه‌نگاندن و بریاردان له‌ سه‌ر ده‌ق و به‌ره‌مه هونه‌رییه‌کان، بوو به‌ مه‌عریفه‌یه‌کی فه‌لسه‌فی و به‌ پێی سێ به‌هره‌ی «مه‌عریفه»، «هه‌ستی چیژ و ژان» و «وزه‌ی مه‌یل»، پۆلێنبه‌ندی کرا و ئەدەب و هونه‌ر له‌ چوارچیوه‌ی کاتاگۆرییه‌ فه‌لسه‌فیه‌یه‌کاندا لێکدرایه‌وه (۵).

«فریدریش هێگل» (۱۷۷۰ - ۱۸۳۱)، به‌ دیارده‌ناسی پۆج و دروشمه‌کانی له‌ ئاسه‌واری هونه‌ری و باسی جوانیناسی، چه‌مکی ئەدەب و هونه‌ری کرد به‌ بابەتیکی فه‌لسه‌فی و سه‌ره‌ڵدان و بوون و په‌وتی هونه‌ره‌کانی به‌ پاقه‌یه‌کی فه‌لسه‌فیه‌یه‌وه شی کرده‌وه (۶).

«مارتن هایدگه‌ر» (۱۸۸۹ - ۱۹۷۶)، به‌ کتیی «سه‌ره‌تای به‌ره‌مه‌ی هونه‌ری»‌ه‌وه په‌رسیاری چیه‌تی گه‌وه‌ر و کرۆکی هونه‌ری هێنا گۆڕی و پێوه‌ندی نێوان حه‌قیقه‌ت و هونه‌ری

شرۆفه‌ کرد. هایدگه‌ر به‌ره‌مه‌ی هونه‌ری وه‌ک پێگه‌ی ده‌رکه‌وتن و دره‌وشانه‌وه‌ی حه‌قیقه‌ت هێنا ئه‌ژمار و به‌م شیوه‌یه‌ هونه‌ر و ئەدەبی به‌ حه‌قیقه‌ته‌وه‌ گری دا و کردی به‌ بابەتیکی فکری و فه‌لسه‌فی (۷).

پاسته که سه‌ره‌تای په‌خه‌ی ئەدەبی و نووسین و شیکاری تایبه‌ت، سه‌باره‌ت به‌ ئەدەب و هونه‌ر ده‌چێته‌وه سه‌ر بووتیقاکه‌ی «ئه‌ره‌ستۆ» (۳۸۴ - ۳۲۲ پ.ز) که له‌ سیپاره‌ی «سه‌باره‌ت به‌ شیع» (۸)دا نووسراوه، به‌لام ئه‌ره‌ستۆ به‌ پێناسه‌ و پۆلێنبه‌ندی به‌ره‌مه‌ باوه‌کان و شیکاری و ته‌وسیفی بابەته‌کان، پێوانه‌ و بووتیقاه‌ک بۆ هه‌ڵسه‌نگاندنی به‌ره‌مه‌ی هونه‌ری و ئەدەبی پێک دێنیت، بێ ئه‌وه‌ی که له‌ باری فه‌لسه‌فی و مه‌عریفه‌ناسیه‌وه‌ لێیان بدوێت، یان پێگه‌یان له‌ پێناو حه‌قیقه‌تدا دیاری بکات، ئه‌مه‌ کانت بوو که بوونی هونه‌ر و ئەدەبی وه‌ک بابەتیکی ئۆنتۆلۆژیکی خسته‌ ژێر باس و شیوه‌ی بریاردانی له‌ باری ئیستیمۆلۆژیکییه‌وه‌ قه‌واره‌به‌ندی کرد، یان هێگل په‌وتی پۆج (۹) و شیوه‌ی ده‌رکه‌وتنی له‌ سیمای هونه‌ره‌ جۆراوجۆره‌کاندا شی کرده‌وه و هایدگه‌ر به‌ره‌مه‌ی ئەدەبی و هونه‌ری به‌ عاله‌می‌ک وێناند که هه‌بوون و حه‌قیقه‌ت تییدا ئه‌سرووشیته‌وه.

به‌م سێ فه‌یله‌سووفه‌وه، په‌خه‌ی ئەدەبی چوه‌ قۆناغی‌کی دیکه‌وه که نه‌ک هه‌ر قۆناغی‌کی تازه‌ بوو، به‌لکوو گوتاریکی نوێ بوو که شیوه‌ و میتۆدی‌کی جیاوازی له‌ پێناو ده‌قدا گرته‌به‌ر و به‌ زمانێکی دیکه‌وه، یان با بلێین به‌ زمان و میتۆدی‌کی فه‌لسه‌فیه‌یه‌وه‌ هاته‌ ئاخاوتن. په‌خه‌ی ئەدەبی بوو به‌ بابەتی‌ک بۆ تی‌فکری‌ن و پامان له‌ پێناو به‌ره‌مه‌ ئەدەبییه‌کان هه‌ر وا که جیهان بابەتی‌ک بوو بۆ پامان و پاقه‌ی فه‌یله‌سووفه‌کان.

لیږه وه پڅخه ی نه ده بی وهک ده قی کی نه ده بی -
 فله سغه بی بووه به ره مه می کی داهینه رانه که
 پڅخه گر به داهینه بی چه می تازه و زمان
 و مه عریفه یه کی نویوه، دهق ده خویننه وه و
 تیوریزه ی ده کات.

خویننه وه یه کی داهینه رانه، تیور داپړی،
 چه مکه سازی و پیکه یانی قوتابخانه ی نه ده بی تازه،
 ناکامی به فله سغه بیوونی پڅخه ی نه ده بی بوو.
 له م به ستینه دا گوتاری کی پڅخه گرانه هاته ناروه
 که «فوکو» به چه می «ناوه ی پڅخه ی» (۱۰)
 ناوی لی ده بات. ناوه زی که به خویننه وه یه کی
 وشیارانه، پڅخه یه کی تازه ی به پوی جیهانی دهق
 کردووه ته وه و ژانری کی پیک هی ناوه که جوانناسی
 وهک چه می کی فله سغه ی وده گریت تا لاینه
 مه عریفه یه کی به پی هزی کی فله سغه ی تیوریزه
 بکات بی نه وه ی که ناستی جوانی، یان به لاغی،
 یان عاتیفی بابه ته که دابه زینی. لیږه وه بوو که
 گوتاری کی فله سغه ی - نه ده بی پیکه ات و دهق و
 به ره می نه ده بی بوو به به ستینه ی بډ هزی و
 تیفرین، به ستینه ی که به چه می داهینه رانه وه
 لایه ن و لواوییه کی دهقه نه ده بییه کی خسته ژیر
 تیشکی پڅخه و پافه وه. بیرمه ندگه لی کی وهک
 نیتشه، دریدا، بودریار، ئالتوسی، ئادرنو، بنیامین،
 مارکوز و ... هریه که به چه می فله سغه ی
 و داهینه رانه وه له گه ل دهق پووه پووه ونه وه و
 جیهانگه لی کی تازه یان له سر دهقه کاند دمه زانند.
 با باسه که مان ناوا کورت بکهینه وه که ئیستا که
 پڅخه ی نه ده بی وهک ژانر و بابه تی که به شیوازی
 نیشانه ناسی، زمانناسی، جوانیناسی و ... تاد له
 گډه پانی نه ده ب و به ره م هی ناو خوی دهرخستوه
 و بووه به میتودی که بډ خویننه وه؛ میتودی که
 به سوود وهرگرتن له زانسته جوړاو جوړه کی
 ناوه ندی کومه لئاسی، دهرووناسی، فله سغه، میژو

و ... بډ لیکنه وه و که شفی نه یییه کی دهق،
 ته واوکه ره وه ی به ره مه کانه. به م شیوه یه پڅخه ی
 نه ده بی بووه به زه روورده و پیویستییه که بډ ته واو
 کردن، یان به رده وامی دهق تا نه و پاده یه کی که
 نه گر ده قی که پڅخه ی له سر نه نوو سړی و به
 ناوه ی پڅخه یه وه لی نه کولدریته وه، به نیمه چلی
 و ناته وای دهمینه ی و له خویدا قه تیس ده بیته وه.

په راویزه کان:

۱- وشه ی پڅشنیر لیږه دا به واتا گشتیه که ی
 به کار هاتووه و نه و که سانه ده گریته وه که
 به وشیارییه وه ئاگاداری سهرده می خویان و
 پیویسته کی بوونه.

۲- به گشتی پڅخه ی نه ده بی به سر سی
 قوناغدا تیپه ریوه: نوو سهرته وهری/ دهق ته وهری/
 خویننه رته وهری.

۳- Critique

۴- Faculty

۵- پروانه: کانت، ایمانوئل، نقد قوه ی حکم،
 ترجمه عبدالکریم رشیدیان، تهران: نشر، نی، ۱۳۸۸.

۶- پروانه: هگل، فریدریش، پدیدارشناسی روح و
 زیباشناسی، ترجمه محمود عبادیان، تهران: نشر
 علم، ۱۳۸۷.

۷- پروانه: هیدگر، مارتین، سرآغاز کار هنری،
 ترجمه پرویز ضیا شهابی، تهران: هرمس، ۱۳۷۹

۸- پروانه: ارسطو، هنر شعر، ترجمه سهیل
 محسن افغان، تهران: حکمت، ۱۳۸۸.

۹- Geist Suol په کی که له سهره کیترین چه مکه کی
 فله سغه ی هیگل.

۱۰- پروانه: فوکو، میشل، نقد چیست و پرورش
 خود، ترجمه نیکو سرخوش و افشین جهاندیده،
 تهران: نشر نی، ۱۳۹۷.